

РАЗПОРЕЖДАНЕ

№ 1160

гр. Перник, 18.10.2023 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЕРНИК, ВТОРИ ВЪЗЗИВЕН ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в закрито заседание на осемнадесети октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Съдия: ЛОРА Р. СТЕФАНОВА

като разглежда докладваното от ЛОРА Р. СТЕФАНОВА Въззивно гражданско дело № 20231700500679 по описа за 2023 година

За да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 267 от ГПК.

Съдът докладва делото, както следва:

С Решение № 828/19.07.2023 г. по гр. д. № 6253/2022 г. по описа на Районен съд – Перник е постановил следното: на основание чл. 200 от КТ е осъдил „СТОМАНА ИНДЪСТРИ“ АД, ЕИК 113506219, със седалище и адрес на управление: гр. Перник, ул. Владайско въстание № 1 да заплати на Т. Е. К., ЕГН ***** от гр.*** сумата от 10000 лв., представляваща обезщетение за неимуществени вреди в резултат на трудова злополука, настъпила на 30.03.2020 г. при изпълнение на трудови функции в „Листопрокатен цех“, изразяваща се във фрактура на апекс фаланга на 4-то пръст на лява ръка и данни за фисура на главата на дистална фаланга на 5-ти пръст, впоследствие – некроза на дистална фаланга на 4-ти пръст на лява ръка, с оперативно премахнати 5мм. от върха на 4-ти безименен пръст на лява ръка, ведно със законната лихва, считано от 30.03.2020 г. до окончателното плащане, като над тази сума до пълния предявен размер от 40000 лв. е отхвърлил иска, като неоснователен и недоказан; на основание чл. 38 от ЗПП е осъдил „СТОМАНА ИНДЪСТРИ“ АД да заплати на адвокат В. К. сумата от 1300 лв., представляваща адвокатско възнаграждение и на основание чл. 78, ал. 6 от ГПК е осъдил „СТОМАНА ИНДЪСТРИ“ АД да заплати по сметка на Районен съд сумата от 250 лв. – възнаграждение за вещо лице, сумата от 400 лв. – държавна такса и сумата от 5 лв. – за издаване на изпълнителен лист; на основание чл. 78, ал. 3 от ГПК е осъдил Т. Е. К. да заплати на „СТОМАНА ИНДЪСТРИ“ АД сумата от 4460 лв., представляваща адвокатско възнаграждение, съразмерно с отхвърлената част от иска.

„СТОМАНА ИНДЪСТРИ“ АД е подало въззивна жалба срещу решението, в частта, с която е осъдено да заплати на ищеца сумата от 10000 лв. – обезщетение за неимуществени вреди, ведно със законната лихва, считано от

30.03.2020 г. до окончателното плащане, както и в частта, с която е осъдено да заплати на адвокат К. сумата от 1300 лв. – адвокатско възнаграждение и по сметка на ПРС сумата от 655 лв. – съдебни разноски.

Жалбоподателят счита решението за неправилно, поради нарушение на материалния и процесуалния закон. Сочи, че първоинстанционният съд неправилно е приложил разпоредбата на чл. 52 от ЗЗД и не се е съобразил със задължителните разяснения, дадени в Постановление № 4/1968 г. на Пленума на Върховния съд, поради което е определил обезщетение в завишен размер, несъответстващ на претърпените от ищеца неимуществени вреди.

Излага, че районният съд неправилно не е приложил разпоредбата на чл. 200, ал. 4 от КТ. Сочи, че претърпените от ищеца неимуществени вреди са изцяло обезщетение с изплатеното му застрахователно обезщетение, поради което същото е следвало да се приспадне от размера на установеното от съда такова и иска да се отхвърли като неоснователен.

Сочи, че първоинстанционният съд неправилно е приел, че работникът не е допуснал груба небрежност при изпълнение на трудовите си задължения. Счита, че по тази причина неправилно е отказал да приложи разпоредбата на чл. 201, ал. 2 от КТ за намаляване на определеното обезщетение.

Искането към съда е да отмени решението в обжалваната му част и да постанови друго, с което да отхвърли изцяло предявения иск. Претендира присъждане на направените разноски.

Въззивната жалба е връчена на насрещната страна. В срока по чл. 263, ал. 2 от ГПК не е постъпил отговор.

Т. Е. К. е подал въззивна жалба срещу решение № 828/19.07.2023 г. по гр. д. № 6253/2022 г. по описа на Районен съд – Перник, в частта, с която предявеният иск е отхвърлен за разликата над 10000 лв. до пълния размер от 40000 лв.

Жалбоподателят счита, решението, в обжалваната му част за неправилно. Излага съображения за неправилно приложение на разпоредбата на чл. 52 от ЗЗД. Счита, че районният съд при определяне размера на обезщетението не е съобразил всички относими обстоятелства, а именно – вида на причиненото увреждане, последиците от същото и продължителността им.

Счита за неправилен и извода на съда за неоснователност на възражението за прекомерност на заплатеното от ответника адвокатско възнаграждение.

Искането към съда е да отмени решението в обжалваната му част и да постанови друго, с което да уважи иска до пълния предявен размер.

Въззивната жалба е връчена на насрещната страна. В срока по чл. 263, ал. 2 от ГПК не е постъпил писмен отговор.

Страните не са навели нови твърдения и не са направили искане за събиране на нови или новооткрити доказателства.

Съдът намира, че въззивните жалби са подадени от надлежно легитимирани лица – страни в първоинстанционното производство срещу подлежащ на въззивно обжалване съдебен акт. Спазен е срокът по чл. 259, ал. 1 от ГПК и отговарят на изискванията на чл. 260 и чл. 261 от ГПК. Изпълнена е процедурата по чл. 263 от ГПК.

Предвид изложеното, делото следва да се насрочи за разглеждане в открито съдебно заседание.

Затова, Съдът

РАЗПОРЕДИ:

НАСРОЧВА делото за разглеждане в открито съдебно заседание на 21.11.2023 г. от 10.00 ч., за когато да се призоват страните на посочените във въззивните жалби адреси.

СЪОБЩАВА на страните доклада по делото, обективиран в мотивната част на определението.

ПРИКАНВА страните към спогодба.

Разпореждането не подлежи на обжалване.

Съдия при Окръжен съд – Перник: _____